

มหันตภัยโลกร้อน

มหันตภัยอันดับ 1 ภาวะโลกร้อน

ภาวะโลกร้อน (Global Warming) หรือภาวะสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง (Climate Change) เป็นมหันตภัยทำลายโลก

ที่มองเห็น ๆ แล้วไม่น่าจะรุนแรง แต่ถูกจัดลำดับความรุนแรงและความเป็นไปได้ไว้ที่อันดับแรกสุด ด้วยเหตุผลที่ว่า แม้ภาวะโลกร้อนจะไม่ได้ทำให้โลกแตกเป็นเสี่ยง ๆ หรือมีระเบิดครั้งใหญ่เกิดขึ้น และมนุษย์ส่วนหนึ่งก็อาจจะยังอยู่ได้ แต่ในวันที่ภาวะโลกร้อนดำเนินไปถึงขีดสุด มนุษย์จะมีชีวิตอยู่บนโลกเสมือนตกรอก และไม่รู้จักกับความสุขอีกเลย

ลองดูบทเกริ่นนำเพียงสั้น ๆ ของนิตรสารเนชั่นแนลจีโอกราฟิก ฉบับเดือนกันยายน 2547 จากบทความไตรภาค "มหันตภัยแห่งอนาคต : สัญญาณเตือนภัยจากปรากฏการณ์โลกร้อน"

"ระดับคาร์บอนไดออกไซด์สูงขึ้น อุณหภูมิสูงขึ้น ธารน้ำแข็งละลาย มหาสมุทรร้อนขึ้น ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น น้ำแข็งทะเลบางลง ชั้นดินเยือกแข็งตัวละลาย เกิดไฟป่าบ่อยขึ้น ทะเลสาบเล็กลง หิ้งน้ำแข็งพังละลาย ทะเลสาบจับตัวเป็นน้ำแข็งช้าลง แห้งแล้งยาวนาน ธารน้ำแข็งในภูเขาเหือดแห้ง ปริมาณหยาดน้ำฟ้าเพิ่มขึ้น ฤดูหนาวไม่หนาวจัด ฤดูใบไม้ผลิมาถึงเร็วขึ้น ฤดูใบไม้ร่วงมาถึงช้าลง ต้นไม้ออกดอกเร็วขึ้น ช่วงเวลาอพยพเปลี่ยนแปลง ถิ่นอาศัยเปลี่ยนไป นกทำรังเร็วขึ้น โรคภัยไข้เจ็บลุกลาม ปะการังฟอกขาว การทับถมของหิมะลดลง สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกหายไป พืชและสัตว์ต่างถิ่นรุกราน แนวชายฝั่งลึกร้อน ป่าในเขตภูเขาสูงแห้งแล้ง อุณหภูมิในเขตละติจูดสูงอย่างรวดเร็ว"

ภาวะโลกร้อน หายนะในเวลาอันใกล้

มาถึงวันนี้ ได้มีนักวิทยาศาสตร์ทำการวิเคราะห์เอาไว้แล้วว่า โลกอาจจะไม่อยู่เป็นนิรันดร์ โดยอาจมีอายุได้มากที่สุดไม่เกิน 4 ถึง 5 พันล้านปี เมื่อถึงเวลานั้น ดวงอาทิตย์จะเผาผลาญไฮโดรเจนซึ่งเป็นเชื้อเพลิงในตัวเองจนหมดไป พร้อมทั้งขยายตัวขึ้นจนกระทั่งเผาไหม้บรรดาดาวเคราะห์ที่หมุนวนอยู่รอบ ๆ รวมทั้งโลกให้สูญสลาย

เป็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์ ด้วยเหตุที่มนุษย์ไม่ยอมปรับตนเองให้เข้ากับธรรมชาติ แต่พยายามดัดแปลงธรรมชาติให้เข้ากับวิถีชีวิตของตนอยู่ตลอดเวลา ตอนนี้นักวิทยาศาสตร์กำลังดำเนินการ

ทำลายล้างโลกอย่างรีบเร่งโดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลือง เผาผลาญเชื้อเพลิงอย่างไม่แยแส ครอบครองทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งเป็นของโลก จับจองผืนดินผืนน้ำและใช้ประโยชน์เสมือนตนเองมีสิทธิโดยชอบ ทั้งหมดนี้ก่อให้เกิดการทำลายโลกครั้งใหญ่ หายนะกำลังฟักตัวอยู่ในเปลือกแห่งความเจริญก้าวหน้า และค่อย ๆ เผยโฉมหน้าออกมาเยี่ยมเยียนมนุษย์โลกในฐานะมหันตภัยร้ายจาก **"ภาวะโลกร้อน" (Global Warming)**

มิตรภาพโลกกับดวงอาทิตย์

✚ กลไกสำคัญทางธรรมชาติที่ช่วยเก็บกักความร้อนบางส่วนไว้ในโลกแทนที่จะสะท้อนออกไปทั้งหมด ทำให้สิ่งมีชีวิตสามารถอยู่รอดได้ในอุณหภูมิที่เหมาะสม กลไกการปกปักษ์รักษานี้เป็นที่รู้จักกันดีในปัจจุบันว่า **"ปรากฏการณ์เรือนกระจก"**

✚ ปรากฏการณ์เรือนกระจก เป็นกลไกของฉนวนห่อหุ้มชั้นบรรยากาศโลก ทำให้ผิวโลกอุ่นขึ้นกว่าที่ควรจะเป็นโดยความร่วมมือจากก๊าซเรือนกระจกที่อาศัยอยู่ในชั้นบรรยากาศ นำโดยคาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ไนตรัส ออกไซด์ โอโซน ไออน้ำ และอื่นๆ ก๊าซเหล่านี้ทำตัวเหมือนกระจกที่ยอมให้รังสีคลื่นสั้นจากดวงอาทิตย์ผ่านทะลุมายังพื้นผิวโลกได้ แต่จะดูดกลืนรังสีคลื่นยาวที่โลกคายออกไปไม่ให้หลุดออกนอกชั้นบรรยากาศโลก จึงถูกเรียกรวมกันว่า **"ก๊าซเรือนกระจก"**

ผศ.พงษ์ ทรงพงษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาฟิสิกส์
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของกลไกธรรมชาติในโลกว่า

"ในช่วงประมาณร้อยกว่าปีที่ผ่านมา มนุษย์ได้เจอน้ำมัน ขุดน้ำมันขึ้นมาใช้ เผาให้มันร้อนแล้วเอาความร้อนจากการเผาไหม้ไปใช้งาน ผลพลอยได้จากการเผาน้ำมัน ก็จะมีก๊าซต่าง ๆ ออกมาด้วย เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ไนตรัสออกไซด์ ไออน้ำ โดยทั้งหมดนี้เป็นก๊าซเรือนกระจก ในที่สุดก๊าซพวกนี้ก็จะลอยขึ้นไปสะสมอยู่ในชั้นบรรยากาศของโลก"

"น้ำมันเชื้อเพลิงมาจากน้ำมันดิบ น้ำมันดิบมาจากการที่สัตว์ต่าง ๆ ในสมัยก่อนตาย เมื่อสัตว์ตายก็จะตายทับถมกันอยู่ในหนองน้ำบ้าง ในใต้ดินบ้าง เนื้อเยื่อก็เกิดการสลายตัว เป็นสารประเภทไฮโดรคาร์บอน หรือที่เราเรียกว่า น้ำมันดิบ คนก็ยังไปขุดขึ้นมาเอากลับขึ้นมาเผา แล้วก็ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เก็บอยู่นานมาก ปล่อยออกมาในอากาศ เมื่อคนทำลายต้นไม้ ทำให้ไม่มีตัวช่วยดูดกลับ ก๊าซเรือนกระจกจึงสะสมในอากาศมากขึ้น"

✚ ก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มอย่างรวดเร็วผิดวาระธรรมชาติ คือสาเหตุสำคัญที่ทำให้โลกร้อนขึ้น เพราะก๊าซเรือนกระจกขึ้นชื่อในเรื่องการดูดซับความร้อน เมื่อมีโอกาสรวมตัวกันมาก ๆ ก็จะช่วยกันดูดซับความร้อนและปล่อยกลับคืนสู่โลกอย่างเต็มกำลัง โลกจึงร้อนขึ้น...ร้อนขึ้น สุดท้ายความร้อนจะทำให้โลกป่วยหนัก ธรรมชาติจะหมดความอดทนและแสดงความกราดเกรี้ยวออกมาเป็นภัยพิบัติที่ทารุณโหดร้าย ซึ่งสิ่งมีชีวิตจะไม่มีทางอยู่รอดได้ในสภาพการณ์เช่นนั้น

สัญญาณเตือนภัยก่อนหายนะครั้งใหญ่มาเยือน

✚ ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกพบว่าอุณหภูมิของโลกสูงขึ้นโดยเฉลี่ย 0.5 องศาเซลเซียส แต่ทำให้ธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลา

✚ ทุกครั้งที่มีการเผาผลาญพลังงานฟอสซิลไม่ว่าจะเป็นน้ำมันหรือถ่านหิน ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะลอยสู่ชั้นบรรยากาศเพื่อเก็บกักความร้อน เสมือนเป็นผ้าห่มของโลก ซึ่งผ้าห่มของโลกผืนนี้นับวันจะถูกเพิ่มขึ้นให้หนาขึ้น ซึ่งทำให้โลกร้อนยากจะทานทน

✚ สำหรับประเทศไทยยังโชคดีที่มีภูมิประเทศอยู่ติดทะเล ทำให้อากาศเย็นเคลื่อนที่เข้ามาแทนที่อากาศร้อนได้บ้าง สังเกตได้จากวันฝนตกซึ่งมักจะตามหลังวันที่อากาศร้อนเสมอ เพราะอากาศที่เคลื่อนเข้ามา จะพาฝนมาด้วย อีกประการหนึ่งคือ ประเทศไทยเป็นประเทศเขตร้อนมานาน ประชาชนจึงมีการปรับตัวต่อสภาพอากาศร้อนได้ดีกว่าประชาชนฝั่งยุโรป ผลกระทบจากคลื่นความร้อนในประเทศไทยจึงยังส่งผลไม่มากนัก

✚ ในขณะที่สัญญาณอันตรายจากภาวะโลกร้อนส่งถึงทั่วโลก

เหนือไม่ขาดระยะ ส่วนทั่วโลกใต้หรือทวีปแอนตาร์กติกาที่มีปริมาณน้ำแข็งมากที่สุดในโลก ก็มีสัญญาณเตือนภัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะโลกร้อน เมื่อลานน้ำแข็งเริ่มแตกออก ทำให้แผ่นน้ำแข็งบนหิ้งน้ำแข็งอาร์เซน บี เกิดการถล่ม เนื่องจากอุณหภูมิเฉลี่ยในบริเวณแหลมของแอนตาร์กติกาสูงขึ้น ทำให้น้ำแข็งส่วนใหญ่ไม่สามารถรองรับน้ำหนักของหิ้งน้ำแข็งอันมหาศาลได้ จึงพังทลายลงกลายเป็นภูเขาน้ำแข็งกระจัดกระจายไปทั่ว แต่โชคดีที่หิ้งน้ำแข็งขนาดประมาณเกาะภูเก็ตนี้ เคยอยู่บนน้ำมาก่อนเมื่อมันละลายออกไป จึงไม่มีผลกระทบต่อระดับน้ำในโลก

✚ แต่น้ำแข็งซึ่งเคยวางตัวอยู่บนบกและละลายลงสู่ทะเลนั้น ทำให้เกิดผลกระทบที่นำหวาดหวั่นตามมา เช่น ธารน้ำแข็งในวนอุทยานแห่งชาติเกลเซียร์ (Glacier National Park) ในรัฐไวซิงตัน และเทือกเขาหิมาลัยในเขตประเทศเนปาล ทั้งสองแห่งเป็นน้ำแข็งที่เคยปกคลุมอยู่บนภูเขา แต่ปัจจุบันละลายหายไปจนแทบไม่มีเหลือ หากเป็นสมัยก่อนที่อุณหภูมิของโลกยังอยู่ในระดับที่พอเหมาะ การหมุนเวียนเพื่อละลายและเกิดเป็นน้ำแข็งชั้นใหม่จะเป็นไปอย่างสมดุล เมื่อโลกร้อนขึ้น ความร้อนก็เร่งให้น้ำแข็งละลายจนธรรมชาติสร้างกลับคืนไม่ทัน ถ้าในเวลาเพียง 20 - 30 ปี น้ำแข็งบนยอดเขาทั้งสองละลายไปหมดสิ้น น้ำในดินก็จะระเหยเร็วขึ้น บริเวณดังกล่าวก็ยิ่งแห้งแล้งหนักเข้าไปอีก ทำให้ประชาชนไม่อาจใช้ชีวิตอยู่ต่อไปได้ สุดท้ายจะเกิดการอพยพสู่แผ่นดินใหม่

✚ แต่ปัญหาก็คือ แผ่นดินแทบทุกแห่งในโลกก็ถูกมนุษย์จับจองไปหมดแล้ว ทางออกสำหรับภัยแล้งมีน้อยเสียเหลือเกินสำหรับโลกในอนาคต สงครามแย่งชิงผืนดินผืนน้ำจึงส่อเค้าให้เห็นอยู่ร่ำไร

ป่าอะเมซอนในทวีปอเมริกาใต้จัดได้ว่าเป็นป่าดิบชื้นที่ใหญ่ที่สุดในโลก ถือเป็นกำลังสำคัญของธรรมชาติในการสร้างความชุ่มชื้นในอากาศ และดูดกลืนคาร์บอนไดออกไซด์ ปัจจุบันป่าอะเมซอนประสบภัยแห้งแล้ง บางตำแหน่งในป่าแห่งนี้ไม่มีฝนตกมานานถึง 5 ปี ประกอบกับอุณหภูมิที่สูงขึ้นจากภาวะโลกร้อน ทำให้อะเมซอนสูญเสียน้ำจากการระเหยเพิ่มเข้าไปอีก ต้นไม้ที่ขาดน้ำต้องล้มตายลง และพื้นที่ป่าบางส่วนที่ถูกมนุษย์ซ้ำเติมด้วยการบุกรุกเพื่อทำการเกษตร

ประเทศไทยกับภาวะโลกร้อน

จากผลการสำรวจที่มาของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นก๊าซเรือนกระจกตัวสำคัญที่ทำให้โลกร้อนขึ้น พบว่าสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ปล่อยก๊าซดังกล่าวออกสู่ชั้นบรรยากาศในปริมาณมากมหาศาลเป็นอันดับหนึ่งในโลก ด้วยกิจการต่าง ๆ ภายในประเทศที่อ้างถึงความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ แม้จะมีบุคคลบางกลุ่มเตือนว่าการเดินทางสู่ความเจริญโดยไม่สนใจปัญหาสิ่งแวดล้อมจะทำให้เกิดความเสียหายระดับโลกตามมา และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มสูงขึ้นทุกปีตามนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามสหรัฐอเมริกากำลังได้รับบทลงโทษจากธรรมชาติ เป็นหนึ่งในผลกระทบจากภาวะโลกร้อนที่สหรัฐฯ เพิ่งได้รับไปแบบเต็มก็คือ พายุหมุนที่กำลังแรงขึ้นจนสามารถทำลายทุกอย่างให้พังพินาศได้ในพริบตา

แต่ประเทศที่น่าจับตามองจริง ๆ ในตอนนี้อาจเป็นประเทศจีน เพราะจีนมีปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงที่สุดในระยะหลัง จนเกือบจะใกล้เคียงสหรัฐฯ เพราะจีนเป็นประเทศใหญ่และมีประชากรเป็นจำนวนมาก ประกอบกับความเติบโตทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ที่ทำให้จีนต้องสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินเพิ่มอยู่เสมอเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าให้เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศ แต่จีนก็พยายามหามาตรการต่าง ๆ ที่คาดว่าจะบรรเทาปัญหาสิ่งแวดล้อมได้เพื่อลดแรงกดดัน นอกจากนี้ยังมีรัสเซีย อินเดีย และญี่ปุ่น ที่เกาะกลุ่มปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในปริมาณที่มากพอ ๆ กัน

ประเทศเล็ก ๆ อย่างประเทศไทย ก็ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกมาไม่น้อย จากผลการศึกษาของคณะกรรมการพลังงานโลก พบว่ามีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง โดยประเทศไทยมีแหล่งที่มาของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ใหญ่ ๆ อยู่ 3 แหล่ง คือ การผลิตกระแสไฟฟ้า 43% การคมนาคมขนส่ง 32% และอุตสาหกรรม 25% โดยมีถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงหลักในโรงไฟฟ้าและโรงกลั่น ซึ่งเป็นตัวการสำคัญของการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ

บทเรียนเริ่มต้นของประเทศไทย

เมื่ออุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหล่งน้ำแข็งในโลกลดปริมาณลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ภาวะโลกร้อนยังทำให้เกิดภัยธรรมชาติต่าง ๆ เช่น พายุหมุนกำลังแรง น้ำท่วมฉับพลัน น้ำทะเลหนุนสูง และความแห้งแล้ง เข้าเล่นงานสหรัฐอเมริกา จีน อินเดีย และยุโรปไปแล้วอย่างหนักหน่วง และมีท่าทีว่าภัยร้ายเหล่านั้นจะย้อนกลับมาเล่นงานพวกเขาอีกในเวลาอันใกล้

สำหรับประเทศไทย แม้จะยังไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ

รุนแรงเท่ากับประเทศในเขตละติจูดสูง แต่เราเองก็เริ่มได้รับความเดือดร้อนจากภัยพิบัติต่างๆ ทางธรรมชาติบ่อยครั้งขึ้น และแต่ละครั้งก็นับว่าหนักหนาสาหัสไม่น้อย ประเทศไทยค่อย ๆ ประสบปัญหาอุทกภัยเพิ่มขึ้น และครอบคลุมพื้นที่มากขึ้นเรื่อย ๆ และจำนวนจังหวัดที่เสียหายก็เพิ่มมากขึ้น

นอกจากนั้นภาวะโลกร้อนยังทำให้ประเทศไทยต้องเสี่ยงจากภัยพายุหมุนเขตร้อนที่มีกำลังแรงมากขึ้นด้วย ในขณะที่สหรัฐอเมริกาพายุหมุนเขตร้อนที่เรียกว่า "เฮอริเคน" (Hurricane) บ้านเราก็มี "ไต้ฝุ่น" (Typhoon) และ "ไซโคลน" (cyclone) ซึ่งต่างก็เป็นพายุหมุนที่มีขนาดใหญ่ และเริ่มต้นก่อตัวในทะเลเหมือนกัน เพียงแต่มีชื่อเรียกต่างกันตามสถานที่เกิด

ภาวะโลกร้อนจะเพิ่มโอกาสให้พายุโซนร้อนและไต้ฝุ่นเปลี่ยนทิศทางเข้าสู่ประเทศไทยทางอ่าวไทยโดยตรงมากขึ้น ตามมาด้วยอุทกภัยและแผ่นดินถล่ม โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณชายฝั่งตะวันออก ภาคใต้ฝั่งตะวันออก และกรุงเทพมหานคร คนไทยเคยเชื่อว่าพายุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องบังเอิญของธรรมชาติเพียงอย่างเดียว จึงไม่เคยคิดหาทางป้องกันบรรเทาความรุนแรง และการเกิดพายุที่สอดคล้องกับช่วงเวลาทั่วโลกและน้ำทะเลมีอุณหภูมิสูงขึ้นเป็นเรื่องบังเอิญแน่หรือ ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยให้ภัยธรรมชาติที่มีอยู่แล้ว "เกิดบ่อยขึ้นและทวีความรุนแรงมากขึ้น"

ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดปรากฏการณ์ เอลนีโญ (El Nino) และลานีญา (La Nina) บ่อยขึ้น นานขึ้น และรุนแรงขึ้นจนเกิดผลกระทบในด้านอื่นๆ ตามมา เอลนีโญทำให้ไทยร้อนแห้งแล้ง ส่วนลานีญาทำให้ไทยหนาวเย็นและมีฝนตกหนัก

ประเทศไทยไม่น่าเป็นห่วงในเรื่องที่น้ำแข็งหรือหิมะในโลกละลายหายไปอาจทำให้ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงลดระดับลงบ้าง เพราะสายน้ำบางสายที่ไหลลงแม่น้ำโขงมีที่มาจากธารละลายของหิมะบนภูเขาน้ำแข็ง แต่ก็มี การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่ากแม่น้ำในภาคกลาง ภาคตะวันออก รวมถึงบริเวณจังหวัดสงขลาตลอดจนแนวชายฝั่งทะเลทั้งหมด เพราะระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น จะทำให้น้ำท่วมชายฝั่งเหล่านั้นถูกกัดเซาะจนหายไป ส่วนกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ อีกทั้งยังเป็นจังหวัดที่มีประชากรอาศัยอย่างหนาแน่นก็หลีกเลี่ยงภัยร้ายนี้ไม่พ้น เพราะกรุงเทพฯ เป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับชายฝั่งมาก และอยู่เหนือระดับน้ำทะเลเพียง 1 เมตรเท่านั้น จึงเสี่ยงต่อความเสียหายจากเหตุการณ์น้ำล้นตลิ่งและอุทกภัยมาก ซึ่งมีการ

ประเมินว่า อีก 20 ปีข้างหน้า ถ้าไม่มีการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง บวกกับสภาพอากาศที่เปลี่ยนไป อุณหภูมิสูงขึ้น ทำให้น้ำแข็งละลาย น้ำทะเลสูงขึ้น อนาคตของกรุงเทพฯ อาจจมอยู่ใต้น้ำถึงครึ่งเมือง การคาดการณ์ดังกล่าว อาจจะดูหือหวาสำหรับตอนนี้ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่เป็นไปไม่ได้เอาเสียเลย

✚ ผลกระทบจากภาวะโลกร้อนที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้นทุก ๆ ปี นำมาสู่ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่เกิดขึ้นหลายพื้นที่ในประเทศไทย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือบริเวณเทียนทะเล อำเภอบางขุนเทียน

✚ แม้ประเทศไทยจะยังได้รับผลกระทบจากภาวะโลกร้อนที่ไม่เด่นชัดรุนแรงเท่ากับบางพื้นที่ในโลก แต่ตอนนี้ผลกระทบดังกล่าวก็เริ่มปรากฏออกมาให้เห็นทีละเล็กละน้อย ทุกวันนี้คนไทยเราต้องเลิกคิดว่า "ภาวะโลกร้อน" เป็น "เรื่องของโลก ไม่ใช่ของเรา" เพราะเราเป็นส่วนหนึ่งของโลก ยิ่งเป็นเรื่องของโลก เราจึงยิ่งต้องให้ความสำคัญ หากเรายังคงนิ่งนอนใจกับปัญหาภาวะโลกร้อนจนทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงรุนแรงไปมากกว่านี้ สุดท้ายผลกระทบจากการไม่แยแสโลกของเราในวันนี้จะชักนำความเลวร้ายต่าง ๆ มาสู่เราโดยไม่ทันตั้งตัว และเมื่อถึงวันนั้น วันที่ทุกคนร่ำร้องหาทางออกและพร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อรักษาโลกเอาไว้ ก็ดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่สายเกินไป เพราะประตูทางออกที่เคยมี ได้ถูกปิดตายไปหมดแล้ว

✚ หน่วยงานของสหประชาชาติที่ทำการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม หรือ EPA (United States Environment Protection Agency) ได้กล่าวเตือนเอาไว้ว่า อีกประมาณ 50 ปี ถ้าระดับน้ำทะเลสูงขึ้น ประเทศที่ต้องมีปัญหายากจะหลีกเลี่ยง คือ บังคลาเทศ อินโดนีเซีย ปากีสถาน ไทย กัมพูชา มัลดีฟส์ โมซัมบิก เซเนกัล อียิปต์ และเซเชลล์ ซึ่งพื้นที่บางส่วนหรือส่วนใหญ่ของประเทศเหล่านี้ อาจต้องอันตรายหายไปจากแผนที่โลกอย่างถาวร หาก

คำพยากรณ์ของนักวิทยาศาสตร์เป็นจริง พื้นที่ที่มีระดับพื้นดินต่ำอย่างสมุทรปราการในบ้านเราคงไม่มีทางรอด

ดร.อาจง ชุมสาย ณ อยุธยา นักวิทยาศาสตร์ผู้ให้ความสำคัญเรื่องภาวะโลกร้อนกับอนาคตของมนุษยชาติ ได้ทำนายถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นกับอนาคตของกรุงเทพฯ ในวันที่ระดับน้ำขึ้นสูงไว้ว่า

"กรุงเทพฯ อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลแค่ 1 เมตร ถ้าระดับน้ำขึ้นสูงอย่างที่ว่ากัน กรุงเทพฯ ก็จะอยู่ไม่ได้ สิ่งต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ จะต้องพังหมด เพราะอย่าลืมว่า เมื่อน้ำทะเลสูงขึ้น มันก็จะมาในลักษณะของคลื่นที่ซัดเข้ามา มีลมพัด มีพายุ เกิดขึ้น ทำให้ทุกอย่างหายไปหมด กลายเป็นทะเล และภาคกลางของประเทศไทยก็จะถูกกวาดไปจนเกือบหมด

เมื่อเป็นอย่างนี้ เราจะต้องเริ่มหันมาช่วยเหลือ คิดถึงกัน อยู่อย่างเรียบง่าย งดใช้พลังงานที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาเรือนกระจก หลายประเทศยังไม่รู้ตัว แต่ถึงตอนนี้ก็ต้องเริ่มคิดกันได้แล้ว แม้มันจะแก้ไขยาก แต่ก็ไม่ถึงขั้นทำอะไรไม่ได้จริงๆ”

มหันตภัยโลกร้อน
GLOBAL WARMING
เรื่องจริงที่คุณต้องรู้

อนาคตในมือคุณ
... ก่อนจะสายเกินไป